

מסורת הש"ס

א) יומא סה: ב) ס"א
ל"ג. ג) וקמטן עני: יומא
ל"ג. ד) ויומא ל"ג. ל"ד.
ס) כ"ט: ע"ט, ט"ו. י"ג
ט"ז. י"ד. י"ה. י"ו. י"ז. י"ח. י"ט. כ)
ס"א. ט"ו. וקמטן עני: יומא
ל"ג. כ"ט. ל"א. ל"ב. ל"ג.

הנהרות הב"ח

ב) ר"י ד"ה מוסף וכו'
לאכלת סה"ס בדכתיב
ויחיה:

גליון הש"ס

ר"י ד"ה אלא אבר
ר"ב רה"י חגי' טע' טע'
ויכ' ר"י שנת ד"ט ע"כ
ד"ה מנה' נדלה וכו'
מוטא ויומא ד"ה ט"ז
וה"ש לקמן ד"ה ט"ז
ד"ה פ"ד מילין:

מוסף רש"י

חל ערב פסח להיות
בערב שבת. הולך קמ"ח
תמיד של בין הערבים ככל
יסת' לפי שפסחים נשפטו
אחריו ויחד ללילת מנחה
יום ויומא כ"ח. עליה
חלבי השלמים. וירש
ע"ה לטון השלמה. עליה
ע"ה טעלה תמיד של שחר,
המורה כח"ס התקלה,
שאתה ועין עליה טעלה
והקטיר. והקטיר והטעם
אחרים של הערבים. ולא
על שני הערבים. למד
על תמיד של בין הערבים
שחל לחון לכל הקרבת
שם: ט"ז.

תמיד נשחט פרק חמישי פסחים

נת.

עין משפט
גד מצוה

א א ב מ"י פ"א מ"ג
תמיד הלכה ג' א סמ
עין פ':
ב ג מ"י פ"ד ט"ז ה"א
ו"פ' ה"א י"א:

תורה אור השלם

1. את דבש אחר
תעשה בבקר ואת דבש
השני תעשה בין
הערבים כמדרב כ"ד
2. והאש על המזבח
תוקר בו לא חבבה ובער
עליה הבוקר עיצם בבקר
בבקר ועד עליה העלה
והקטיר עליה חלבי
השלמים. וירקא ו' ה

רבינו חננאל

המיד נשחט בשמינה
ומחצה וקרב בתשעה
ומחצה כ"י. מנא הני
מילי. ובא ר' ירשע
לפרש כי מן התורה
הוא זה השעור. ונתנו
דבריו. ופשיטא רבא מצוה
התמיד של בין הערבים
כמי יטו צללי ערב.
מאי עמא. בין הערבים
משעה שמתחיל היום
להתעורר משעת חתימה
שעה שביעות הוא בין
שני הערבים בין ערב
דאחול לערב דהאירא
שכל הלילה נקרא ערב
שנאר ויהו ערב ויהו
בקר ונמצאת מצות התמיד
כחלילה שביעות הלך
כל השנה דבעין כל השלם
כל קרבן ואחר כך תמיד
של בין הערבים דארב
מר והקטיר עליה חלבי
השלמים. השלמים להם
לי. וכו' אין מוספין
אלא חלבי השלמים והאל
חלבי החטאות והאסמות
כיוצא בהן. אלא לומר
לך עליה השלם כל
הקרבת טולן. וכיון
דאיכא בכל השנה נדרים
ונדבות עברין להו קורס
התמיד של בין הערבים
מאחרין לה לתמיד שתי
שעות ומחצה ועברין לה
בשמה שעות ומחצה.
ערב פסח דבעין פסח
אחר התמיד עברין לה
בשכע ומחצה. כ"י שחא
השהות ביזת שחיטת
הפסח. חל ערב הפסח
לחיות בערב שבת דאיכא
נמי צליית הפסח דבעין
מכעור יום. עברין התמיד
ברין החורה בשש שעות
ומחצה. ח"ו כסדרו בחול
כך סדרו בשבת דברי ר'
ישמעאל ר' עקיבא אומר
כסדרו בערב הפסח ומימי
לה אבי הכי. כסדרו בחול
בערב הפסח בשש שעות
ומחצה כך סדרו בשבת
בערב הפסח דברי ר'
ישמעאל. נמצאו דברי ר'
ישמעאל כמשנתנו דקתני
כשבע שעות ומחצה בערב
הפסח נשחט התמיד בין
בחול בין בשבת. ר'
עקיבא אומר התמיד של
בין הערבים של שבת
בערב הפסח היה נשחט
כשש שעות ומחצה כסדרו
בערב הפסח שחל להיות
בערב שבת. והוא מילי
ר' ישמעאל סבר מוספין
קורטין לבדכ' לחת' הפנים
הלכן מוספין בשש כ"י.
ו' עקיבא סבר ביזין
קורטין הלכן ביזין
בחסת ומוספין כשש
והתמיד בשש ומחצה.
ודתי לה רבא לוא דאיבי
ואמר הכי מוספין כסדרו

תמיד נשחט. מאחרין ליה תרתי שעי. אכל טפי לא שאל
היו רוצים לעשות כל כך כנלמוד סוף לחשיכה ורבא
דמפרש לקמן מילתיה דר' ישמעאל כסדרו בחול דעלמא כן סדרו
בשבת ערב הפסח וקרב הפסח (בשמונה) ומחלה היינו בדומק
משום מכמר בשרא:

מוקמינן ליה אדיניה ב' שעות
ומחצה. גרס אמר
להן הממונה (וימא דף ס"א): פריך
ונשמטיה ממי משחרי כחלי פי'
מתחלת שבע ומשני משום
דלא מכווני:

רבי ישמעאל סבר מוספין קורטין
לביזין. דוקא בשבת דערב
הפסח פליגי. דלויכא הימילא
שמקדמים איתו מפני עשיית הפסח
שאתרי ולא שייך לניגוד אטו חול
אכל בשבת דעלמא קרב כסדר
החול ויורה שנת אטו חול:
וקעבדינן ליה ב' ומחצה.
וא"ת וליעבדיה

במתלת שמונה ופי' כקונטרס לפי
שאין חילוק הלחם כלה כסוף שבע
ואין נראה לר"י דהא לר"ע קאמר
ביזין כחמש ומוספין כשש משמע
לר"ע ליכא שחייה בהקטרה וחילוק
לחם אלא שעה ונראה לר"י לטון
אחר שפי' כקונטרס:

מיד ר"ע כסדר הפסח שחל
להיות ערב שבת קתני.
אע"ג דלרנא נמי איכא למיפוך
כדפריך בסמוך רבה נר עולא מדי
כסדרו בחול דעלמא כן סדרו בשבת
בערב הפסח קתני רנא לא משוי
ליה פירכא דהא ר' ישמעאל
אמתי קאו דקתני דערב הפסח
שזה בין בחול בין בשבת ועליה
פליגי רבי ישמעאל ולכן לא היה
לרן להזכיר דכדרי ערב הפסח:
חיישינן לטיבטר בשרא.
הואיל ואין הדמת
קרינו דומה שנת כדלמר פנק
[אלו דכריס] [לקמן דף ס"א:]:
דברי

קא מיפלגי במוספין קודמין לבזיכין קמיפלגי רבי ישמעאל סבר ר' ימוספין
קודמין לבזיכין עבר להו ומוספין בשש ובזיכין בשבע ועביד ליה
לתמיד בשבע ומחצה רבו עקיבא סבר בזיכין קודמין במוספין בזיכין
בחמש ומוספין בשש ועביד ליה לתמיד בשש ומחצה מתקוף לה רבא
מדי רבי עקיבא כסידרו בערב הפסח שחל להיות בערב שבת קתני
כסידרו בערב הפסח סתמא קתני אלא אמר רבא הכי קאמר כסידרו
בחול דעלמא כך סידרו בשבת בערב הפסח דברי רבי ישמעאל רבי
עקיבא אומר כסידרו בערב הפסח ומתנ' דקתני בין בחול בין בשבת רבי
עקיבא הוא במאי קא מיפלגי במכמר בשרא קמיפלגי רבי ישמעאל סבר
חיישינן למכמר בשרא ורבי עקיבא סבר לא חיישינן למכמר בשרא
אי

לדבריו ונדנות אכל בשבת למה לי לאחרינהו בשלמא נשאר שנתות לא חיישינן לאקדומי
ולשנייה מחול דדייה משום נדרים ונדנות דחול אכל השמא משום פסחים צעין לאקדומיה: בזיכין. היא לזונה הנמונה כשני בזיכים
על שתי מערכות של לחם הפנים ובשנת היו מסלקין הישנה ומקדיקין את ההשנה כדכתיב ביום השבת יערכו [ויקרא כד] ומקטיר הבזיכין וכן
מתירין הלחם לאכלת הכהנים (ב) והיתה ללחם לאוכריה [שם] וחולקין הלחם מיד וזרין שעה אחת להתעסק בכך: ר' ישמעאל סבר מוספין
קודמין. לטון בזיכין ומחצה ומן מוספין ארומיהו כהן נשג דכתיב כהן יום ולא כתיב כהן דבר וכן ביום וכן וקיימא לו
כקדרי יומא בפרק אמר להן הממונה (דף ל"ג). בקר היו הקדמה ויום משמע אחר: ובזיכין כשבע. דעני לאחרינהו דנמוספין כתיב (א) וכן
ובזיכין כתיב: ביום ביום תרי יומי ומהכא ילפינן טעמא דלמר מוספין קודמין לבזיכין כמסתמא יומא (שם) מדכתב כהן ביום השבת ביום
השבת תרי יומי לאחר ועבדינן ליה כשבע ומחצה. והוא הדין דמני למעבדיה מתחלת ח' אלא חדא דשנתא אין חילוק לחם הפנים כלה כסוף
כשבע ועוד כל הני יומי לא משנין ליה אלא כשש ומחצה כדנייה או כשבע ומחצה כשאר ערבי פסחים: בזיכין קודמין. וטעמא נמי מפרש
התם נמר חוקה חוקה מוספין: מי קתני? כ"ס. צמלתי דרבי עקיבא. והכ"ס פריך ליה אילמיה דר' ישמעאל דלויכא נמי אמר כותיה דלמי
במקל' ובההוא מקל' פריך ליה רבה נר עולא לקמן [ע"ז]: כסידרו. של תמיד: בחול דעלמא. כל ימות השנה דהיינו בשמונה ומחצה כך סדרו
בשבת בערב הפסח דלא מקדמין ליה למהר שחיטת הפסחים אחריו והואיל ואינו יכול לללוח עד שמתחן חיישינן שמא יתחמם נשר הפסח
ויסתי: ר' עקיבא אומר כסידרו. שאר ערב הפסח מפני שהפסחים מרובים וזרין להקדימם: לא חיישינן למכמר בשרא. חיימוס
הכשר דומה לו בצחייה נשך (כ"מ עד). על הכומר של זמים שמניחין יחד ככלי כדי שיתחממו [ועי' פירש"י בחומש מקץ מ"ג פסוק ל':]
א

תמיד. של בין הערבים: וקרב כשעט ומחלה. גמר הקרבתו
שחיו שהיו שעה אחת צעיהו. ובגמ' מפרש טעמא:
ערבי פסחים. מקדמין ליה משום דעני למיעבד פסח אחריו.
צרייתא מפרש בגמ' [נע]. מנא לן דפסק אחר תמיד: חל ערב פסח
בערב שבת. צעין לאקדומי טפי
משום דעני לשחוט פסח אחריו
וללוחו מבעוד יום: גמ' בין
הערבים. משש שעות ולמעלה
שאלו נוטה קרינן בין הערבים והיה
ליה למכתב בערב ושני דכוכריה
וכמנ בין הערבים לדרשה חילוק
הערב לשני חלקים) שמי שעות ומחלה
לכאן קורס לעשייתו ו' שעות ומחלה
לכאן לאחר עשייתו: אלא אמר
רבא. כולה תקנתא דרנבנן היא
דמלאורייתא כל שש שעות אחרונות
סדירות דהיינו ממי יטו צללי ערב
* דהיינו מחצי שבע וחילין שהתמה
נוטה למערב והלא למזרח כשאלס
עומד כנגד החמה ללו נוטה למזרח
חצי שש וחצי שבע היא עומדת
באלמא הרקיע ואין לו נוטה אלא
לל כל אדם תמתי: ואמר מר.
לקמן כהני פירקא [נע]: עליה חלבי
השלמים. על תמיד של שחר השלם
כל הקרבתות ולא משלימם על תמיד
הערב דלאחר תמיד הערב לא
תקריב קרבן לפיכך אף על פי
שזריים מקדימין למזות התקינו
לאחריה כדי שייצלו נדרים
ונדבותיהן ויהא כשר להקרינן ובשבת
נמי אף על גב דליכא נדרים
ונדבות מאחרין ליה משום סדרי
גזירת נדרים ונדבות דחול כדמפרש
לקמן: לית פסח איתו דומה שבת
מפני שזרין הדיוט היא ויכול לללות
מבעוד יום: ומוקמינן ליה אדיניה:
ממי יטו צלליה דהיינו כשש ומחצה:
כסידרו. של תמיד: כסידרו בערב
פסח גרסי' דרבי עקיבא: כסידרו
בחול בערב פסח. דהיינו כשבע
ומחצה כך סדרו בשבת בערב
הפסח: ר' עקיבא אומר. כשבת
של ערב הפסח הוא כשש ומחצה
כסדרו בערב הפסח שחל להיות
ערב שנת דכיון דעני למיעבד
פסח אחריו ובשבת לא קרינן נדרים
ונדבות דניטריין לאחרייה מוקמינן
ליה אדיניה כשש ומחצה: ומסני'
דקסי'. ערבי פסחים נשחט כשבע
ומחצה בין בחול בין בשבת רבי
ישמעאל היא: במאי קא מיפלגי.
אמאי קא מתחר ליה רבי ישמעאל
הא מתכמר טעמא דרבי עקיבא
מפני שהפסחים מרובין לשחוט
וליקרב אחריו דשלמא כשהוא חל

תמיד *נשחט בשמונה ומחצה וקרב
בתשעה ומחצה בערבי פסחים
נשחט בשבע ומחצה וקרב בשמונה ומחצה
בין בחול בין בשבת *חל ערב פסח להיות
בערב שבת נשחט בשש ומחצה וקרב בשבע
ומחצה והפסח אחריו: גמ' מנא הני מילי
אמר ר' יהושע בן לוי דאמר קרא יאת הכבש
אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה
בין הערבים חלקו לבין שני ערבים ב' שעות
ומחצה לכאן שתי שעות ומחצה לכאן ושעה
אחת לעשייתו מתיכ רבא בערבי פסחים
נשחט בשבע ומחצה וקרב בשמונה ומחצה
בין בחול בין בשבת ואי סלקא דעתך
בשמונה ומחצה דאורייתא היכי מוקדימין
ליה אלא אמר רבא ימצותו דתמיד משינומו
צללי ערב מאי טעמא דאמר קרב בין הערבי'
מעדינא דמתחיל שמשא למערב הלכך
בשאר ימות השנה דאיכא נדרים ונדבות
דרחמנא אמר *עליה חלבי השלמים ואמר
מר (עליה חלבי השלמים) *עליה השלם כל
הקרבתות כולם מאחרין ליה תרתי שעי
ועבדינן ליה בשמונה ומחצה בערבי פסחים
דאיכא פסח אחריו קדימין ליה שעה אחת
ועבדינן ליה בשבע ומחצה חל ערב פסח
להיות ערב שבת דאיכא נמי צלייתו דלא
דחי שבת מוקמינן ליה אדיניה בשש ומחצה
ת"ר כסידרו בחול רבי עקיבא אומר כסידרו דברי
ר' ישמעאל רבי עקיבא אומר כסידרו דברי
פסח מאי קאמר אמר אביי הכי קאמר כסידרו
בחול בערב הפסח כך סידרו בשבת בערב
הפסח דברי רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר
כסידרו בערב הפסח שחל להיות בערב
שבת כך סידרו בשבת ומתנ' דקתני בין
בחול בין בשבת רבי ישמעאל היא במאי

קא מיפלגי במוספין קודמין לבזיכין קמיפלגי רבי ישמעאל סבר ר' ימוספין
קודמין לבזיכין עבר להו ומוספין בשש ובזיכין בשבע ועביד ליה
לתמיד בשבע ומחצה רבו עקיבא סבר בזיכין קודמין במוספין בזיכין
בחמש ומוספין בשש ועביד ליה לתמיד בשש ומחצה מתקוף לה רבא
מדי רבי עקיבא כסידרו בערב הפסח שחל להיות בערב שבת קתני
כסידרו בערב הפסח סתמא קתני אלא אמר רבא הכי קאמר כסידרו
בחול דעלמא כך סידרו בשבת בערב הפסח דברי רבי ישמעאל רבי
עקיבא אומר כסידרו בערב הפסח ומתנ' דקתני בין בחול בין בשבת רבי
עקיבא הוא במאי קא מיפלגי במכמר בשרא קמיפלגי רבי ישמעאל סבר
חיישינן למכמר בשרא ורבי עקיבא סבר לא חיישינן למכמר בשרא
אי

לדבריו ונדנות אכל בשבת למה לי לאחרינהו בשלמא נשאר שנתות לא חיישינן לאקדומי
ולשנייה מחול דדייה משום נדרים ונדנות דחול אכל השמא משום פסחים צעין לאקדומיה: בזיכין. היא לזונה הנמונה כשני בזיכים
על שתי מערכות של לחם הפנים ובשנת היו מסלקין הישנה ומקדיקין את ההשנה כדכתיב ביום השבת יערכו [ויקרא כד] ומקטיר הבזיכין וכן
מתירין הלחם לאכלת הכהנים (ב) והיתה ללחם לאוכריה [שם] וחולקין הלחם מיד וזרין שעה אחת להתעסק בכך: ר' ישמעאל סבר מוספין
קודמין. לטון בזיכין ומחצה ומן מוספין ארומיהו כהן נשג דכתיב כהן יום ולא כתיב כהן דבר וכן ביום וכן וקיימא לו
כקדרי יומא בפרק אמר להן הממונה (דף ל"ג). בקר היו הקדמה ויום משמע אחר: ובזיכין כשבע. דעני לאחרינהו דנמוספין כתיב (א) וכן
ובזיכין כתיב: ביום ביום תרי יומי ומהכא ילפינן טעמא דלמר מוספין קודמין לבזיכין כמסתמא יומא (שם) מדכתב כהן ביום השבת ביום
השבת תרי יומי לאחר ועבדינן ליה כשבע ומחצה. והוא הדין דמני למעבדיה מתחלת ח' אלא חדא דשנתא אין חילוק לחם הפנים כלה כסוף
כשבע ועוד כל הני יומי לא משנין ליה אלא כשש ומחצה כדנייה או כשבע ומחצה כשאר ערבי פסחים: בזיכין קודמין. וטעמא נמי מפרש
התם נמר חוקה חוקה מוספין: מי קתני? כ"ס. צמלתי דרבי עקיבא. והכ"ס פריך ליה אילמיה דר' ישמעאל דלויכא נמי אמר כותיה דלמי
במקל' ובההוא מקל' פריך ליה רבה נר עולא לקמן [ע"ז]: כסידרו. של תמיד: בחול דעלמא. כל ימות השנה דהיינו בשמונה ומחצה כך סדרו
בשבת בערב הפסח דלא מקדמין ליה למהר שחיטת הפסחים אחריו והואיל ואינו יכול לללוח עד שמתחן חיישינן שמא יתחמם נשר הפסח
ויסתי: ר' עקיבא אומר כסידרו. שאר ערב הפסח מפני שהפסחים מרובים וזרין להקדימם: לא חיישינן למכמר בשרא. חיימוס
הכשר דומה לו בצחייה נשך (כ"מ עד). על הכומר של זמים שמניחין יחד ככלי כדי שיתחממו [ועי' פירש"י בחומש מקץ מ"ג פסוק ל':]
א

קא מיפלגי במוספין קודמין לבזיכין קמיפלגי רבי ישמעאל סבר ר' ימוספין
קודמין לבזיכין עבר להו ומוספין בשש ובזיכין בשבע ועביד ליה
לתמיד בשבע ומחצה רבו עקיבא סבר בזיכין קודמין במוספין בזיכין
בחמש ומוספין בשש ועביד ליה לתמיד בשש ומחצה מתקוף לה רבא
מדי רבי עקיבא כסידרו בערב הפסח שחל להיות בערב שבת קתני
כסידרו בערב הפסח סתמא קתני אלא אמר רבא הכי קאמר כסידרו
בחול דעלמא כך סידרו בשבת בערב הפסח דברי רבי ישמעאל רבי
עקיבא אומר כסידרו בערב הפסח ומתנ' דקתני בין בחול בין בשבת רבי
עקיבא הוא במאי קא מיפלגי במכמר בשרא קמיפלגי רבי ישמעאל סבר
חיישינן למכמר בשרא ורבי עקיבא סבר לא חיישינן למכמר בשרא
אי

לדבריו ונדנות אכל בשבת למה לי לאחרינהו בשלמא נשאר שנתות לא חיישינן לאקדומי
ולשנייה מחול דדייה משום נדרים ונדנות דחול אכל השמא משום פסחים צעין לאקדומיה: בזיכין. היא לזונה הנמונה כשני בזיכים
על שתי מערכות של לחם הפנים ובשנת היו מסלקין הישנה ומקדיקין את ההשנה כדכתיב ביום השבת יערכו [ויקרא כד] ומקטיר הבזיכין וכן
מתירין הלחם לאכלת הכהנים (ב) והיתה ללחם לאוכריה [שם] וחולקין הלחם מיד וזרין שעה אחת להתעסק בכך: ר' ישמעאל סבר מוספין
קודמין. לטון בזיכין ומחצה ומן מוספין ארומיהו כהן נשג דכתיב כהן יום ולא כתיב כהן דבר וכן ביום וכן וקיימא לו
כקדרי יומא בפרק אמר להן הממונה (דף ל"ג). בקר היו הקדמה ויום משמע אחר: ובזיכין כשבע. דעני לאחרינהו דנמוספין כתיב (א) וכן
ובזיכין כתיב: ביום ביום תרי יומי ומהכא ילפינן טעמא דלמר מוספין קודמין לבזיכין כמסתמא יומא (שם) מדכתב כהן ביום השבת ביום
השבת תרי יומי לאחר ועבדינן ליה כשבע ומחצה. והוא הדין דמני למעבדיה מתחלת ח' אלא חדא דשנתא אין חילוק לחם הפנים כלה כסוף
כשבע ועוד כל הני יומי לא משנין ליה אלא כשש ומחצה כדנייה או כשבע ומחצה כשאר ערבי פסחים: בזיכין קודמין. וטעמא נמי מפרש
התם נמר חוקה חוקה מוספין: מי קתני? כ"ס. צמלתי דרבי עקיבא. והכ"ס פריך ליה אילמיה דר' ישמעאל דלויכא נמי אמר כותיה דלמי
במקל' ובההוא מקל' פריך ליה רבה נר עולא לקמן [ע"ז]: כסידרו. של תמיד: בחול דעלמא. כל ימות השנה דהיינו בשמונה ומחצה כך סדרו
בשבת בערב הפסח דלא מקדמין ליה למהר שחיטת הפסחים אחריו והואיל ואינו יכול לללוח עד שמתחן חיישינן שמא יתחמם נשר הפסח
ויסתי: ר' עקיבא אומר כסידרו. שאר ערב הפסח מפני שהפסחים מרובים וזרין להקדימם: לא חיישינן למכמר בשרא. חיימוס
הכשר דומה לו בצחייה נשך (כ"מ עד). על הכומר של זמים שמניחין יחד ככלי כדי שיתחממו [ועי' פירש"י בחומש מקץ מ"ג פסוק ל':]
א

בחול בערב הפסח קתני כסדרו ל' בחול סתמא קתני. ופירש רבא הכי כסדרו בחול בעלמא בשמינה ומחצה כך סדרו בשבת בערב הפסח. ר' עקיבא אומר כסדרו בחול ערב הפסח בשבע ומחצה כך סדרו בשבת בערב
הפסח. כמאחרין דקתני בין בחול בין בשבת בשבע ומחצה. ובמכמר בשרא פליגי. ר' ישמעאל סבר כיון ולא צליין ליה ער לצע ערב. אי שחט ליה לפסח ששעה תשיעית אחי בשרא לפכמר. אלא מאחרין ליה
בשחטין ליה [לפסח] משעה שצריח ולמעלה. ולא ר' חייש למכמר בשרא. אי סתמא. כהן כיומי כדכריסין באהונו נשך כיומי כדכריסין כיומי לבי רבא כ"י.

א) וכן רבינו יונה ב' אחרת בגמ' דכח' מקשה על אפי' דגם דכתיב ר"י א"ל לרש"י כדמדי כסדרו בחול בערב קתני וכו'.